

Griffienummer :

Repertoriumnummer : 2279

Vonnisdatum : 08.11.2005

PRO JUSTITIA

**De Correctionele Rechtbank van het arrondissement Hasselt,
13de kamer, spreekt het volgende vonnis uit:**

INZAKE HET OPENBAAR MINISTERIE TEGEN:

, kinderverzorgster, geboren
, wonende te
Belg.

Verdacht van : te , op niet nader te bepalen datum tussen 28 juli 1999 en 29
juni 2000

als eigenaar die de opstelling van een vaste of verplaatsbare inrichting heeft
toegestaan of gedoogd en die tot de werken opdracht heeft gegeven

op het onroerend goed gelegen gekadastraerd of geweest
zijnde, eigendom van :
kinderverzorgster, geboren ,
wonende te ingevolge notariële akte van aankoop d.d.
29.06.1983, verleden voor notaris te

- een bijkomende verdieping op de bestaande achterbouw te hebben gebouwd

VERBETERING:

*** *** ***

Gelet op de stukken van het rechtsgeding.

Gehoord in openbare zitting:

- het Openbaar Ministerie in haar vordering;

- Mr. advocaat te vertegenwoordigt
beklaagde, die ter zitting niet verscheen.

*** *** ***

De dagvaarding dient als volgt te worden verbeterd:

- Verdacht van te , zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning,
- A. tussen 28 juli 1999 en 29 juni 2000, op een niet te bepalen data, in meerdere malen, een bijkomende verdieping op een bestaande achterbouw te hebben opgericht.
- B. vanaf 30 juni 2000 tot 19 augustus 2003, dit bouwwerk in stand te hebben gehouden.

1.

De ten laste gelegde feiten worden thans strafbaar gesteld door de artikelen 99, 146, 147, 148, 149 en 204 van het Decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, zoals gewijzigd bij Decreten van 28 september 1999 (B.S. 30 september 1999), 26 april 2000 (B.S. 29 april 2000), 13 juli 2001 (B.S. 3 augustus 2001), 1 maart 2002 (B.S. 16 april 2002), 4 juni 2003 (B.S. 22 augustus 2003) en 21 november 2003 (B.S. 29 januari 2004).

Tijdens de geïncrimineerde periode werden de ten laste gelegde feiten strafbaar gesteld door de artikelen 44, 64 en 69 van de wet van 29 maart 1962, gewijzigd bij de artikelen 2, 99, 146, 147, 149, 153 en 160 van het Decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening van 18 mei 1999.

Aan de constitutieve elementen van de ten laste gelegde misdrijven en aan de minimale erop gestelde straffen werd echter niet geraakt.

2.

De feitelijk strafbare gedraging in hoofde van beklaagde bestaat erin dat zij zonder een voorafgaande stedenbouwkundige vergunning een bijkomende verdieping op een bestaande achterbouw heeft gebouwd tussen 28 juli 1999 en 29 juni 2000.

De uitvoering van de werken en de instandhouding van deze werken leveren twee afzonderlijke misdrijven op die de opeenvolgende en voortgezette uitvoering zijn van een zelfde misdadig opzet, zodat de verjaring van de strafvordering voor het geheel der feiten begint te lopen vanaf het laatst strafbare feit.

3.

Beklaagde is de eigenaar van een onroerend goed gelegen te
, kadastraal gekend onder

Dit perceel ligt binnen de grenzen van een woongebied (gewestplan
, ggk. bij K.B. van 3 april 1979).

Op 30 juni 2000 werd door de controleambtenaar van vastgesteld dat aan de eigendom van beklaagde verbouwing- en uitbreidingswerken werden uitgevoerd.

Het staat vast dat de niet vergunde bouwwerken zonder de rechtens vereiste stedenbouwkundige vergunning worden in stand gehouden in de geïncrimineerde periode.

4.

Op 29 september 2005 werd vastgesteld dat de uitbreiding van de achterbouw werd verwijderd.

Rekening houdend met de ernst en de aard van dit misdrijf, met het relatief gunstig strafverleden van beklaagde en met het feit dat de wederrechtelijke toestand is verdwenen, kan aan beklaagde het voordeel van de opschorting van de uitspraak van de veroordeling worden verleend.

Op deze wijze wordt het aan beklaagde ontraden dergelijk misdrijf in de toekomst te plegen.

5.

De vordering van de stedenbouwkundige inspecteur is zonder voorwerp geworden nu de wederrechtelijke uitbreiding aan de achterbouw werd verwijderd.

Gelet op de artikelen :

Wetboek strafvordering art. 185,190,194,197

Wetboek strafrecht art. 2

Wet van 29 maart 1962 art. 44, 64 en 69, gewijzigd bij de artikelen 4, 20, 21 en 25 van de wet van 22 december 1970, gewijzigd bij de artikelen 42, 66 en 72 van het Decreet van 22 oktober 1996 en thans strafbaar gesteld door de artikelen 99, 146, 147, 148, 149 en 204 van het Decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening van 18 mei 1999, zoals gewijzigd bij Decreten van 28 september 1999 (B.S. 30 september 1999), 26 april 2000 (B.S. 29 april 2000), 13 juli 2001 (B.S. 3 augustus 2001), 1 maart 2002 (B.S. 16 april 2002), 4 juni 2003 (B.S.22 augustus 2003) en 21 november 2003 (B.S. 29 januari 2004).

Wetten 30.10.1998 en 26.06.2000 en KB. 20.07.2000 (ivm. euro)

Verordeningen (EG) nr. 1103/97, Raad van 17 juni 1997 en
nr. 974/98, Raad van 3 mei 1998

Wet 15.06.1935 art. 2,14,31,32,33,34,35,36,37,41

*** *** ***

OM DEZE REDENEN :

De rechtbank statuerende **OP TEGENSPRAAK;**

Verbetert de dagvaarding als volgt:

- Verdacht van te , zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning,
- A. tussen 28 juli 1999 en 29 juni 2000, op een niet te bepalen data, in meerdere malen, een bijkomende verdieping op een bestaande achterbouw te hebben opgericht.
- B. vanaf 30 juni 2000 tot 19 augustus 2003, dit bouwwerk in stand te hebben gehouden.

Verklaart beklaagde schuldig aan het feit zoals omschreven in de inleidende dagvaarding.

Zegt voor recht dat, in toepassing van art. 1,2,3,4,5,6 van de Wet van 29.06.1964, de uitspraak van de veroordeling opzichtsens beklagde wordt **OPGESCHORT** gedurende een termijn van **DRIE JAREN**, vanaf heden.

Verwijst beklaagde tevens tot de kosten van de publieke vordering, deze voorgesloten door de openbare partij, begroot op de som van **82,39 euro**, doch niet inbegrepen de kosten van overschrijving ter hypotheek van huidig vonnis.

Legt aan de veroordeelde in toepassing van art. 91 K.B. van 28/12/1950, gewijzigd bij art. 1 K.B. 23/12/1993 en gewijzigd bij art. 1 K.B. van 11/12/2001 de verplichting op tot betaling van een vergoeding van 25 euro.

Stelt vast dat de vordering van de gewestelijke inspecteur zonder voorwerp is geworden.

Aldus gevonnist in openbare zitting van de **DERTIENDE KAMER**,
8 november 2005, alwaar zetelden:

„Ondervoorzitter, enige rechter,
Substituut Procureur des Konings,
Afgevaardigd Adjunct-griffier.